

na zijne vlucht en omzwervingen in 1785 onderwierp, leert ons namelijk de redenen kennen, waarom er eene onregelmatigheid in den nadruk is, die bij het afdrukken der exemplaren blijkt te hebben plaats gehad en stelt onomstootelijk vast, wat door den heer Loosjes vermoed werd, dat namelijk de exemplaren door hem onder B en C beschreven, nadrukken zijn. Zagen wij uit het verhoor van Adriaan Sterk reeds, dat hij, noch zijn maat den titel en het bovenste gedeelte der eerste bladzijde van den tekst hadden gezet, wij vernamen nog niet, wie het dan wèl deed. Nú echter, op den 5 Juli 1785, wordt onze nieuwsgierigheid bevredigd. Jacobus Bronkhorst, die vergunning bekomen had zich te verdedigen tegen het over hem gevelde banvonniss, onder voorwaarde, dat hij zich eerst in hechtenis begaf, antwoordde op de vraag: wie het titelblad en het hoofd der eerste bladzijde gezet had? dat hij den titel zelf zette, «maar dat het hem ontgaan is, of hij, of iemand anders het bovenste of hoofd van het eerste blad heeft gezet». Indien het bestek het gedoogde, schreef ik gaarne het geheele verbaal af der vijf examens door Jacobus Bronkhorst ondergaan. Het is een vermakelijk spiegelgevecht van strikvragen en weloverlegde antwoorden, waaruit men Bronkhorst als een gladden vogel kan leeren kennen. Toen men hem bij het tweede examen op den 7 Juli 1785 o. a. vroeg: «Waarom hij de letters van het tytelblad zelve gezet heeft?», antwoordde hij (en wie zal niet erkennen, dat het goed van hem gevonden was?) «Uyt eijgen Intrest, daar ik voor het zetten van de vier regels van het tytelblad zooveel zou hebben moeten betalen als anders voor een geheele pagina».

Ofschoon wij omtrent het afdrukken van dien titel en den aan de keerzijde daarvan staanden tekst, verder niets bepaalds vinden, mogen wij toch zonder vrees voor tegenspraak ons den gang der zaak op de volgende wijze